

การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องรำสาวบ้านแต้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Development of Electronic book (E-book) with Practical Skills Teaching Based on Davies' Concept on the Performance of Folk Dance Ram Sao Ban Tae to Develop Academic Achievement for Secondary School Year 2 Students

พลวัฒน์ พาคำ^{1*} และวรินทร์พร ทับเกตุ²

Ponlawat Pakham^{1*} and Warinphon Thupket²

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

²อาจารย์ คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

^{1*}Master Student of Dance Education Program Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts

²Lecturer from the Faculty of Arts Education Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts

*Corresponding Author Email: Ponlawat.0801@gmail.com

Received: 9 March 2026 Revised: 15 March 2026 Accepted: 19 March 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องรำสาวบ้านแต้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เรื่องรำสาวบ้านแต้ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ และ 3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการรำสาวบ้านแต้ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มีเครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์, แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดเดวีส์, แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ และแบบประเมินทักษะการรำ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเพชรวิทยาคาร ปีการศึกษา 2568 ที่มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าสถิติค่าเอฟ (F-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องรำสาวบ้านแต้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.20/85.17 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ของนักเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนตามแนวคิดของเดวีส์ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ 3) ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการรำของนักเรียน หลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนตามแนวคิดของเดวีส์ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ: หนังสืออิเล็กทรอนิกส์, การสอนทักษะตามแนวคิดเดวีส์, รำสาวบ้านแต้

Abstract

This research consists purposes were 1. to determine the efficiency of an electronic book (e-book) integrated with skill-based instruction based on Davies' concept on Ram Sao Ban Tae for Grade 8 students, in accordance with the 80/80 efficiency criterion 2. to compare students' learning achievement in the cognitive domain on Ram Sao Ban Tae before and after learning through the e-book integrated with skill-based instruction based on Davies' concept and 3. to compare students' learning achievement in the psychomotor domain (dance skills) of Ram Sao Ban Tae before and after learning through the e-book integrated with skill-based instruction based on Davies' concept. This study employed a mixed-methods approach, combining qualitative and quantitative research. The research instruments included: (1) an e-book (2) lesson plans based on Davies' instructional model (3) a cognitive achievement test and (4) a dance skill assessment form. The sample consisted of 30 Grade 8 students from Phetwitthayakan School during the 2025 academic year, selected via simple random sampling. Data were analyzed using descriptive statistics including percentage, mean, and standard deviation and comparative statistics, specifically the t-test and F-test. The research findings were as follows: 1) The e-book for the Ram Sao Ban Tae dance demonstrated an efficiency of 83.20/85.17, which met the predefined criteria 2) Students' cognitive achievement after learning with the e-book and Davies' instructional model was significantly higher than before the intervention at a .05 level of statistical significance and 3) Students' dance skill achievement after learning with the e-book and Davies' instructional model was significantly higher than before the intervention at a .05 level of statistical significance.

Keywords: E-book, Davies' Instructional Model, Ram Sao Ban Tae

บทนำ

รำสาวบ้านแต้ เป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่บ้านหนองแต้ อำเภอกษัตริย์บุรณ จังหวัดชัยภูมิ การรำชุดนี้พัฒนามาจาก เพลงรำวงสาวบ้านแต้ ที่มีท่วงทำนองสนุกสนานแบบรำวงภาคอีสาน ผู้แต่งบทร้อง คือ คุณธรรมบุญ แสงรังษี นักแต่งเพลงที่มีชื่อเสียงยุคนั้น ได้นำเสนอตำนานรักหนุ่มสาวบ้านหนองแต้ผ่านเสียงเพลงและถ้อยคำอีสานโบราณ ที่สร้างความสนุกสนานเร้าใจ ด้วยภาพบรรยากาศชายหนุ่มเกี่ยวพาราสีหญิงสาวขณะขี่จักรยานผ่านท้องทุ่งชนบท สะท้อนวิถีชีวิตความสุขแบบเรียบง่ายตามเอกลักษณ์ชาวชัยภูมิ ซึ่งเป็นการสื่อสารความรักรูปแบบแปลกใหม่ที่ประทับใจผู้ฟังยุคนั้น เพลงนี้จึงคุ้นหูกันทั่วชัยภูมิ กระจายไปภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขยายไปทั่วทุกภาคของไทย ต่อมาจึงเกิดแนวคิดพัฒนาเป็นการแสดงชื่อว่า รำสาวบ้านแต้ โดยสร้างสรรค์ทำรำเรียบง่ายแบบชาวบ้านตามแนวเพลงที่แต่งไว้ การแสดงชุดนี้ จึงเป็นจุดเชื่อมสัมพันธ์ภาพของคนในชุมชน เนื่องจากเปิดโอกาสให้คนในพื้นที่ทุกเพศ ทุกวัยได้พบปะสังสรรค์ร่วมรำรำกัน บนลานกว้าง ๆ ในงานประเพณีต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี จนกลายเป็นวัฒนธรรมจังหวัดชัยภูมิ (จิตตสมัย หล้าจันทร์, 2562 น.1)

จากความนิยมนี้ ต่อมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีนโยบายให้ร่ำสาวบ้านแต่ เป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นชัยภูมิ และได้จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดนำไปใช้จัดการเรียนรู้ภายใต้ชื่อ “รายวิชาภูมิใจชัยภูมิ” มีจุดประสงค์ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และปฏิบัติทำร่ำได้ เพื่อให้ตระหนักรู้ เห็นคุณค่าภาคภูมิใจ ร่วมกันรักษา และมีส่วนร่วมเผยแพร่ร่ำสาวบ้านแต่ให้คงอยู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ, 2560)

การจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเพชรวิทยาคาร และตอบสนองนโยบายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ แต่ปัญหาที่พบ คือ ผลลัพธ์ทางการเรียนในรายวิชาภูมิใจชัยภูมิ เรื่องร่ำสาวบ้านแต่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ยังไม่บรรลุ เนื่องจากได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 80 (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเพชรวิทยาคาร, 2566) สาเหตุมาจาก 1) ข้อจำกัดด้านทักษะพื้นฐานการร่ำที่ยังไม่เพียงพอ รวมถึงพฤติกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อความแม่นยำในการปฏิบัติทำร่ำให้ถูกต้องตามแบบแผน คำร้อง และจังหวะ 2) ข้อจำกัดของสื่อ เรื่องร่ำสาวบ้านแต่ ที่มีจำนวนน้อยและส่วนใหญ่ยังคงเป็นสื่อรูปแบบนิ่ง เช่น รูปภาพและเอกสารกระดาษ 3) การขาดความน่าสนใจของบทเรียน และความไม่ครอบคลุมในการถ่ายทอดทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของวิชานาฏศิลป์ ฉะนั้น การนำเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทจึงเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการสอนในปัจจุบัน ดังที่กระทรวงศึกษาธิการกล่าวว่า “ครูผู้สอนจะต้องเรียนรู้การนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน หัววิธีการ เทคนิคเข้ามาช่วยสอน โดยเฉพาะสื่อการสอน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ครูจึงต้องสร้างให้ทันสมัยทันกับเหตุการณ์สิ่งแวดล้อมทางสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 น.59) ผู้วิจัย จึงเห็นว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นทางเลือกหนึ่งที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาดังกล่าวได้

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic book) หรือที่เรียกว่า E-book เป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่เป็นสื่อมัลติมีเดีย โดยสร้างขึ้นเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ออกแบบให้มีสีสัน ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีทัศน์ ข้อความ ตลอดจนภาพเคลื่อนไหว สามารถอ่านผ่านหน้าจอทั้งระบบออฟไลน์ และออนไลน์ สามารถเชื่อมโยงไปยังส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เว็บไซต์ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้เรียน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเหมาะกับลักษณะวิชานาฏศิลป์ที่มีเนื้อหาทั้งความเข้าใจด้านหลักทฤษฎี ด้านทักษะการร่ำ การร้อง การฟังจังหวะ ปลายทางผลลัพธ์ คือ ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงหลักทฤษฎีเข้ากับการฝึกปฏิบัติ ที่ส่งเสริมทักษะการร่ำที่ถูกต้องสวยงามตามแบบแผน จากการศึกษางานวิจัย เรื่องการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลักและวิธีสอนกระบี่กระบอง พบว่า ผลการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ผู้เรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (อัจฉรา เสาวเฉลิม และจุฑามาศ บัตรเจริญ, 2562) ถึงกระนั้น การใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์อย่างเดียวยังอาจไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากวิชานาฏศิลป์มีกระบวนการซับซ้อนที่เป็นสุนทรียะจึงต้องมีครูเป็นต้นแบบร่วมสอนด้วย การนำทฤษฎีแนวคิดการจัดการเรียนรู้มาใช้ร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จึงจะช่วยเสริมให้การเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายได้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น สำหรับแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติที่นิยมนำมาใช้ และประสบผลสำเร็จได้ดีคือ การจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์

การจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก มีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้น 1 ผู้สอนสาธิตทักษะย่อย ขั้น 2 ผู้สอนสาธิตทักษะย่อยพร้อมทั้งให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ขั้น 3 ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยด้วยตนเอง ขั้น 4 ผู้สอนให้เทคนิควิธีการ และขั้น 5 ผู้เรียนสามารถเชื่อมทักษะย่อยทั้งหมดเป็นทักษะที่สมบูรณ์ (ทิตินา แคมมณี, 2567, น.39) จากการศึกษางานวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่องงานจิตรกรรมที่มีต่อทักษะการทำงาน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี พบว่า ทักษะการทำงานจิตรกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (นิตานาถ รัตนพันธุ์, 2560)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่องรำสาวบ้านแต่ เพื่อใช้ประกอบการเรียนรายวิชาภูมิใจชัยภูมิ 4 เรื่อง “นาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต่ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดชัยภูมิ” เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ และด้านทักษะปฏิบัติการรำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเพชรวิทยาคาร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องรำสาวบ้านแต่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เรื่องรำสาวบ้านแต่ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการรำสาวบ้านแต่ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือ Electronic Book (E-book) เป็นหนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นแฟ้มข้อมูลซึ่งแสดงข้อความ รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว และแบบทดสอบ สามารถอ่านผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ในระบบออนไลน์ และออนไลน์ได้ ลักษณะการใช้งานคล้ายกับการเปิดอ่านจากหนังสือรูปเล่มทั่วไปแต่ไม่มีการเข้าเล่มเหมือนหนังสือที่เป็นกระดาษ ข้อดีของหนังสือ E-book คือ สามารถเชื่อมโยง Link ไปยังส่วนต่าง ๆ ภายในเล่ม หรือเชื่อมโยงไปยังหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มอื่นๆ ได้ รวมถึงสามารถสั่งพิมพ์เอกสารที่ต้องการออกทางเครื่องพิมพ์ได้ (สุทิน โรจน์ประเสริฐ, 2552, น.7)

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุตรำสาวบ้านแต้ เป็นสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัลที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยข้อความ เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และแบบทดสอบ แบ่งเนื้อหาในหนังสือเป็น 6 หัวข้อ ได้แก่ 1) ประวัติความเป็นมา 2) เครื่องดนตรี 3) การแต่งกาย 4) เนื้อร้อง 5) ปฏิบัติท่ารำ และ 6) แบบวัดและประเมินผลด้านความรู้และทักษะการรำ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์นี้ นำมาใช้ประกอบการสอนรายวิชาภูมิใจชัยภูมิ 4 เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุตรำสาวบ้านแต้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเพชรวิทยาคาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยครูผู้สอนนำมาใช้สอนในชั้นเรียนควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดเดวิส นอกจากนี้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้นอกชั้นเรียนทางระบบออนไลน์ด้วยตนเอง เพื่อทบทวนความรู้ และทักษะการรำให้แม่นยำถูกต้องสวยงาม

2. แนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส

แนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยนำเสนอไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยย่อย เหล่านั้นได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในการพัฒนาทักษะปฏิบัติ ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กระบวนการเรียนการสอน ประกอบไปด้วยห้าขั้นตอน ได้แก่ 1) ครูสาธิตการปฏิบัติให้ผู้เรียนเห็นภาพรวมทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ 2) ครูแบ่งทักษะออกเป็นส่วนย่อย ๆ แล้วสาธิตทักษะแต่ละส่วนพร้อมให้ผู้เรียนสังเกต และฝึกปฏิบัติทักษะย่อยทีละส่วนตามครู 3) ครูให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อยแต่ละส่วนด้วยตนเองโดยไม่มีการสาธิตพร้อมแนะนำ 4) ครูให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อยอย่างต่อเนื่องและครูให้เทคนิคการปฏิบัติให้มีความประณีตมากขึ้น 5) ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบและฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ (ทีศนา ขัมมณี, 2567, น.39) ในการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุตรำสาวบ้านแต้ ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส ได้แบ่งเนื้อหาการสอนออกเป็น 5 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้แนวคิดการสอนทั้ง 5 ขั้นตอนของเดวิส

3. สารการเรียนรู้ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุตรำสาวบ้านแต้

รำสาวบ้านแต้ เป็นนาฏศิลป์พื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือประจำท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ รูปแบบการรำ เป็นการรำหมู่จำนวนมากทั้งชายหนุ่มหญิงสาว เด็ก ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุที่มารวมตัวกันรำบริเวณพื้นลานกว้าง ๆ ภายในงานประเพณีต่าง ๆ เช่น ประเพณีเจ้าพ่อพระยาแล ประเพณีบุญเดือนหก และมหรธรรมาลัยบ้านแต้ ลักษณะการรำ เป็นการตีบทตามคำร้อง และท่วงทำนองจังหวะเพลงที่สนุกสนานเร้าใจ ทั้งนี้ มีผู้รำที่มีความชำนาญอยู่แถวหน้าจำนวนหนึ่ง และผู้รำที่เป็นชาวบ้านรำตาม ๆ กัน โดยรำวนทวนซ้ำ ๆ หลายรอบ ส่วนท่ารำจะถูกต้องสวยงามหรือไม่นั้นไม่สำคัญ หัวใจสำคัญคือ ความสามัคคีพร้อมเพรียง และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีของผู้คนในชุมชนท้องถิ่น และจากนอกท้องถิ่นที่เข้ามาร่วมงานประเพณีนั้น ๆ (จิตตสมัย หล้าจันทร์, 2562)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Mixed Methods) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเพชรวิทยาคาร จำนวน 5 ห้อง รวมทั้งสิ้น 130 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเพชรวิทยาคาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 5 ห้อง รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยจับสลากเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จาก 5 ห้อง ๆ ละ 6 คนเท่า ๆ กัน

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง ร่ำสาวบ้านแต่ โดยแบ่งออกเป็นบทเรียนจำนวน 6 บท เพื่อใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ อีกทั้ง ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบ กลั่นกรอง จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ จำนวน 2 ท่าน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 1 ท่าน

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่อง ร่ำสาวบ้านแต่ 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน รวม 5 ชั่วโมง อีกทั้งผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบ กลั่นกรอง จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาศิลปะ จำนวน 2 ท่าน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน

2.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เรื่อง ร่ำสาวบ้านแต่ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน อีกทั้ง ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบ กลั่นกรอง จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาศิลปะ จำนวน 2 ท่าน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน

2.4 แบบประเมินทักษะปฏิบัติการร่ำสาวบ้านแต่ เป็นแบบเกณฑ์การประเมิน (Rubric Scoring) 4 ระดับ คือ ดีเยี่ยม ดีพอใช้ และปรับปรุง ใช้วัดความสามารถการร่ำ 5 ด้านหลังเรียนจบแต่ละเพลง ได้แก่ 1) ร่ำตรงคำร้องจังหวะ 2) การใช้โครงสร้างร่างกาย 3) ทำรำสวยงาม 4) สีลาอารมณ์ และ 5) ปฏิภาณไหวพริบ อีกทั้ง ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบ กลั่นกรอง จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาศิลปะ จำนวน 2 ท่าน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และข้อมูลจากการใช้เครื่องมือการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้เวลาดทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง และ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ เอกสารวิชาการ งานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างและการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ มาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัยเพื่อหาค่าความแปรปรวนหรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวหรือการทดสอบค่า (F-test)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t- test) และการทดสอบ ค่าเอฟ (F- test)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต่ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเพชรวิทยาคาร

ผลการวิจัยพบว่า การหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต่ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเพชรวิทยาคาร ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต่

จำนวนนักเรียน (คน)	รายการ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
30	ประสิทธิภาพของกระบวนการ E ₁	100	83.20	2.47	83.20
	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E ₂	20	17.03	1.30	85.17

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต่ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.20/85.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต่ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต่ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต่

จำนวนนักเรียน (คน)	รายการ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
30	ก่อนเรียน	20	8.67	2.66	43.33
	หลังเรียน	20	16.97	1.52	84.83

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต้ ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 16.97 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.83

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติการรำสาวบ้านแต้ก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต้ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติการรำสาวบ้านแต้ก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต้ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติการรำสาวบ้านแต้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต้ ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์

จำนวนนักเรียน (คน)	รายการ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
30	ก่อนเรียน	20	10.27	1.80	51.33
	หลังเรียน	20	17.03	1.30	85.17

จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะปฏิบัติการรำสาวบ้านแต้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต้ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ มีคะแนน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 17.03 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.17

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องรำสาวบ้านแต้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต้ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ (83.20/85.17) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เรื่องรำสาวบ้านแต้ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดรำสาวบ้านแต้ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คือ 16.97 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.83

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการร่ำสาวบ้านแต่ก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติการร่ำสาวบ้านแต่ก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดร่ำสาวบ้านแต่ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คือ 17.03 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.17

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดร่ำสาวบ้านแต่ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (E_1/E_2) เท่ากับ 83.20/85.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จึงสามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนได้จริงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับอัจฉรา เสาวเฉลิม และจุฑามาศ บัตรเจริญ (2562) เรื่องการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลักและวิธีสอนกระป๋อง พบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลักและวิธีสอนกระป๋องที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพร้อยละ 81.17/86.17 ตรงตามเกณฑ์ 80/80 และมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.78$) มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดร่ำสาวบ้านแต่ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 16.97 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.83 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เป็นผลมาจากการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมจากรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ และสามารถเรียนรู้เนื้อหาด้านทฤษฎีได้ตลอดเวลาที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับศุภาชิตา ลุงหม่อง (2563) เรื่องการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชานาฏศิลป์ เรื่องระบำกฤษดาภินิหาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเปียงหลวง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนจำนวน 31 คน หลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติการร่ำสาวบ้านแต่ก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดร่ำสาวบ้านแต่ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติการร่ำสาวบ้านแต่ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 17.03 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.17 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เป็นผลมาจากการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เข้าร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ 5 ขั้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้นักเรียนสามารถฝึกทักษะปฏิบัติการร่ำได้อย่างเป็นขั้นตอน มีเวลาฝึกซ้อมทำร่ำได้ด้วยตนเองในทุกที่ทุกเวลาตามต้องการ สามารถปรับพื้นฐานทำร่ำให้ถูกต้องได้ด้วยตนเองจากการรับชมวิดีโอ และสามารถศึกษาทำร่ำหรือเนื้อหาล่วงหน้าก่อนถึงชั่วโมงเรียนได้ อีกทั้ง ยังสามารถรำได้ตรงจังหวะมากขึ้น มีการใช้โครงสร้างและจัดระเบียบร่างกายได้ดีปฏิบัติทำร่ำได้ถูกต้องสวยงาม แสดงออกทางลีลาอารมณ์ สื่อสารกับผู้ชมได้ดี สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการจัดการแสดงได้ตามเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับศุภลักษณ์ ตระกูลศรี (2566) เรื่องการพัฒนาการเรียนรู้นาฏศิลป์

พื้นบ้านด้วยสื่อวีดิทัศน์ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์พื้นบ้านด้วยสื่อวีดิทัศน์ตามแนวคิดของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.41 คิดเป็นร้อยละ 82.07 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

ข้อค้นพบใหม่ในการวิจัย พบว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองผ่านระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดเวลา (Anywhere Anytime Learning) จากองค์ความรู้ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีสาเหตุหลักมาจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาทั้งภาคทฤษฎีและวิดีโอสาธิตการปฏิบัติได้ตามความต้องการ โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามศักยภาพรายบุคคล และสามารถทบทวนเนื้อหาได้ซ้ำจนเกิดความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรศึกษาและวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสอย่างละเอียด เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนที่วางไว้

1.2 ก่อนการเรียนรู้ครูควรตรวจสอบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนก่อนเริ่มจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตร และโครงสร้างรายวิชาให้ละเอียดก่อนดำเนินการวิจัย

2.2 ในการออกแบบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรมีรูปแบบการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อความสมบูรณ์และความน่าเชื่อถือของงานวิจัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จิตตสมัย หล้าจันทร์. (2562). *คำขอแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ประเภทนาฏกรรมทำรำเพลงสาวบ้านแต่*. โรงเรียนศาลาสามัคคี อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ.

นิตานาด รัตนพันธ์. (2560). *ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่องงานจิตรกรรมที่มีต่อทักษะการทำงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช: นนทบุรี.

- ทิตนา แคมมณี. (2567). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 11). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเพชรวิทยาคาร. (2566) ผลลัพธ์ทางการเรียนในรายวิชาภูมิใจชัยภูมิ เรื่องรำสาวบ้านแต่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. โรงเรียนเพชรวิทยาคาร จังหวัดชัยภูมิ.
- ศุภลักษณ์ ตระกูลศรี. (2566). การพัฒนาการเรียนรู้นาฏศิลป์พื้นบ้านด้วยสื่อวีดิทัศน์ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: มหาสารคาม.
- ศุภาชิตา ลุงหม่อง. (2563). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชานาฏศิลป์ เรื่องระบำกษตารากินหาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเปียงหลวง จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช: นนทบุรี.
- สุทิน โรจน์ประเสริฐ. (2552). การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องเทคนิคการอ่านภาพโฆษณา: กรณีศึกษา. (รายงานการวิจัยได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์: กรุงเทพมหานคร.
- อัจฉรา เสาวเฉลิม และจุฑามาศ บัตรเจริญ. (2562). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลักและวิธีสอนกระบี่กระบองวารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (ฉบับที่ 2), 10-11.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ. (2560). หลักสูตรการศึกษาท้องถิ่นสู่ประชาคมอาเซียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3). กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม.